

AGENDA DEL MES DE DESEMBRE DE 2025

- 4 Dijous.** A les 18h.: “Sant J. H. Newman. Un nou Doctor per a l'Església de demà”, a càrrec de Mn. Alejandro López, DP.
Seguidament missa d'acció de gràcies pel nomenament de Doctor de l'Església i patró de l'educació catòlica de J.H. Newman.
- 7 Diumenge II d'Advent.**
- 8 Dilluns. La Concepció Immaculada de Santa Maria, Verge.**
Solemnitat. *A l'Oratori de Gràcia:*
A les 11h. celebració de l'eucaristia. Enguany en comunió amb el Centre, que celebra la seva festa patronal.
En acabar la missa: Benedicció del **Pessebre**, al claustre.
- 13 Dissabte. A l'Oratori de Gràcia:**
A les 17h.: **Festival de Nadal** a càrrec de l'Esplai.
- 14 Diumenge III d'Advent.**
- 15 Dilluns.** A les 19,30h.: *Concert “Un Nadal català”.* Cor Pedrell & Esteve Costa. Palau de la Música Catalana – Cicle La Casa dels Cants. Concert de Pagament.
- 16 Dimarts.** A les 19,30 h., celebració del sagrament de la penitència.
- 18 Dijous.** A les 18 h.: Inauguració de l'**Exposició de Diorames i pessebres** (al claustre, obert tots els dies fins al 7 gener de 16 a 20h.).
- 21 Diumenge IV d'Advent.** A les 17h.: *Concert de Nadal de la Família Coral Sant Jordi.* Concert de Pagament.
- 24 Dimecres.** A les 18,30 h., Cant de la Sibila. I seguidament, Missa del Gall.
- 25 Dijous. Nadal del Senyor.** Solemnitat. A les **12 h.**, celebració eucarística.
- 28 Diumenge. Sagrada Família.** Festa.

Heu de saber que:

A la col·lecta de **Germanor** es va recollir: **510 €**

Gràcies per la vostra generositat!

Horaris de misses: Dissabtes a les 19 h. i diumenges a les 12 h.

Dissabtes, a les 18 h.: Estudi d'evangelí.

Cada diumenge, a les 13 h.: Concert d'orgue a càrrec de l'organista titular de l'Oratori, Bernat Bailbé. Entrada gratuïta amb aportació voluntària.

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia

Web d'interès:

www.oratoribarcelona.com

www.oratorigracia.com

www.arxiprestatdegracia.cat

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (28) Desembre de 2025

Oratori Sant Felip Neri de Barcelona

CONEGUEM UNA MICA MÉS L'ORATORI (III)

* Per motius de temps, no perquè no mereixi ser esmentat, ometo el llarg període dels darrers anys del segle XIX que (amb la participació activa de grans personatges oratorians com el venerable Giovanni Battista Arista i el servent de Déu Fr. Giulio Castelli) va conduir al Decret amb el qual la Sagrada Congregació de Religiosos va establir, ex Audientia Sanctissimi del 21 de març de 1933, la Visitatio Generalis Oratorii i va nomenar Visitador Apostòlic per a totes les Congregacions de l'Oratori en la persona del P. claretia Arcadio M. Larraona, a qui, per l'amor profund que tenia per l'Oratori i pel servei que va prestar, el nostre agraïment ha de ser gran.

* En el Congrés General de 1942 es va desenvolupar el convenciment que era necessari per a la Visita a les congregacions que les visites fossin periòdiques, però la incertesa –i també l'absència de representants de nombroses comunitats a causa de la Segona Guerra Mundial en curs– va fer que el P. Larraona ho passés per alt. Això també va ser motivat pel que més tard escriuria un oratorià: “*Les parets de les ciutadelles encara eren massa altes perquè tal idea pogués enfilars-hi; les Congregacions encara eren, en la seva majoria, massa geloses de la seva absoluta i incontrolada llibertat... Sí, us podeu imaginar fàcilment quin tipus de resposta podria tenir el projecte d'un Visitador que examinava periòdicament l'evolució de cada Casa...*”.

* El Congrés de 1948 va reprendre el tema, “romana patientia atque prudentia”, àmpliament il·lustrada pel visitador Larraona. I es va acceptar per unanimitat la proposta d'introduir la visita periòdica. També es van celebrar les primeres eleccions: va ser elegit Procurador General el P. Edward Griffith, de Londres, que es va dedicar totalment al seu paper amb calma i gran amor per l'Institut; al final dels seus 10 anys de servei incansable, i 16 anys després de l'inici de la nova institució escriurà: “és un servei jurídic... caldrà anys perquè esdevingui esperit i vida”.

* El Congrés General de 1958, en la seva reunió, va prendre nota de la decisió de la Santa Seu que va tancar la “Visita Apostòlica” i va establir un Visitador permanent Oratorii S. Philippi, encarregant la seva elecció al Congrés i reservant el seu nomenament a la Santa Seu. La mesura va arribar

de manera inesperada i molts se'n van queixar; però potser van oblidar que havien passat quasi 10 anys del 33 al 42; i altres 16 havien passat del 42 al 58 sense que es presentés cap proposta compartida a la Seu Apostòlica...

En aquest Congrés, el P. Griffith va ser elegit per al nou càrrec de Visitador, però malauradament va morir l'any següent i, seguint la indicació de la Diputació Permanent, la Santa Seu va nomenar el P. Ugo Oggè, de Mondovì.

* L'any 1969 el Congrés General, enmig de grans debats, es va dedicar a una nova revisió de les Constitucions, amb la intenció declarada d'actualitzar-les als textos i a l'esperit del Concili Vaticà II. Així van néixer les "Constitutiones seu Instituta Oratorii S. Philippi Nerii" i la "Statuta Generalia", promulgada "ad experimentum" pel Delegatus S. Sedis seu Visitator (aquest és el nou nom) p. Paul Turks, d'Aquisgrà.

* El Congrés General de 1975 es va dedicar a temes predominantment pastorals, i els posteriors Congressos Generals de 1982 (el primer en què vaig participar) i 1988 es van dedicar novament a l'examen dels textos constitucionals, amb vista a l'aprovació definitiva, que va haver d'esperar l'adaptació al nou CJC; així es va aconseguir l'aprovació definitiva de les Constitucions i Estatuts Generals amb un Decret de la Sagrada Congregació competent el 21 de novembre de 1989.

* Després del Congrés General de 1994, dedicat a la discussió i aprovació del Directori: "L'Oratori de S.F.N. Itinerari Espiritual", el Congrés General de 2000, després de moltes reunions dedicades als textos legislatius, va tenir un caràcter pastoral, i va abordar el tema: "L'Oratori Secular al Tercer Mil·lenni". El Sant Pare Joan Pau II, rebent els participants en audiència privada a la Sala Clementina, es va alegrar "pel creixement que està experimentant l'Oratori en diferents parts del món", i fent referència explícita a la Confederació va dir:

"Les vostres Congregacions, fidels a l'autonomia desitjada pel Sant Fundador, viuen especialment lligades a la realitat de les Esglésies particulars i a les situacions locals. Però cal no oblidar la importància que té el vincle fraternal amb les altres Congregacions que integren la Confederació. És a través d'aquest vincle que l'autonomia característica de les cases individuals s'obre al do de la caritat activa i les comunitats confederades troben un ajut vàlid per créixer en la fidelitat al carisma oratorià".

Fins i tot el cardenal Eduardo Martínez Somalo, aleshores prefecte de la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica, no va deixar de subratllar, en la clausura de la Conferència, la importància de l'institut confederal:

"Quan la Seu Apostòlica va decidir reunir la vostra "Domus sui iuris" en una Confederació, ho va fer per oferir-vos un instrument adequat per a la comunió fraterna. Estimar aquest instrument de comunió que és la Confederació, i posar-ne en valor les organitzacions, perquè l'Oratori pot créixer amb exuberància a la

Santa Església de Déu, "circumdata varietate" segons la bella imatge bíblica assumida, per expressar la riquesa dels dons a l'Església, pel meu germà, el Ven. Cardenal Cesare Baronio, deixeble i primer successor de Sant Felip".

Benvolguts germans, m'aturaré aquí, ja que els Congressos de 2006, 2012 i 2018 són temes recents. Acabo dient que, com a membres de l'actual, formeu part d'una llarga història: història de la nostra Família: per ser estimada, per viure i per continuar a la llum de la "estimada correspondència que transcorre entre les Congregacions" de Sant Felip".

EL NADAL: UN REGAL PER COMPARTIR EN FAMÍLIA

Quan s'apropa el Nadal, els carrers s'il·luminen, les cases s'omplen de colors i melodies, i els cors s'obren a l'esperança. Però més enllà de la llum exterior, el Nadal ens convida a redescobrir una altra llum: la de Jesús, que neix per transformar el món des del silenci d'un pessebre i la senzillesa d'una família.

El misteri del Nadal no és només una història passada; és una realitat viva que crida a ser compartida. Jesús no va néixer per a uns pocs, sinó per a tots. I la seva arribada ens recorda que el veritable regal no és el que comprem, sinó el que oferim des del cor: el temps compartit, la paraula amable, el perdó sincer, el servei desinteressat.

Compartir el Nadal en família no és només reunir-nos al voltant d'una taula, sinó reconèixer que, com la Sagrada Família, estem cridats a viure en comunió, en amor i en fe. És un temps per mirar-nos als ulls, per pregar junts, per tornar a l'essencial. I, sobretot, per obrir també les portes del nostre cor a aquells que se senten sols, tristos o allunyats.

Que aquest Nadal ens trobi units, amb el cor ple de l'alegria que només Déu sap donar. Que l'establia de Betlem inspiri les nostres llars, i que, enmig dels regals i les cançons, no oblidem mai el més gran dels regals:

Jesús, el Déu amb nosaltres

Albert Marsé Castillo